

ТРАНСДНИСТРИЯ (Приднестровието). По време на Втората световна война немските и румънските войски завладяват Украйна до поречието на Буг. Румънските части охраняват територията по поречието на Днестър, като за земите между Днестър и Днестър е измислено ново име – Приднестровие.

Част от завладяната област румънците използват за заселване на нежелани цигани, както немците използват Полша за настаняване на своите цигани. Между 1941–1942 г. около 25 000 цигани са транспортирани от другия бряг на р. Днестър. Планът на правителството е да освободи румънската територия от присъствието на циганите. Тази политика се оказва пагубна за много цигани.

Между юни и август 1942 г. над 11 000 чергари са евакуирани на изток, макар да не представляват заплаха за чистотата на румънската кръв, тъй като живеят в изолирани селища; имат коне и фургони и преселването им на изток става без особени трудности. В няколко града в Трансилвания немски говорещите селяни оказват съпротива на опитите да депортират „техните“ цигани. Клиник (Келинг) и Унгурей (Гергешдорф) са сред селищата, в които ромите остават необезпокоявани. Конна полиция принуждава ромските водачи да излязат извън Профа, Търгу Жиу и други градове и да поемат с фамилиите си на изток. Тону Михай и Здрелеа Станеску водят по 40 цигански фамилии. Малко са циганските водачи, които тръгват доброволно; повечето не знаят какво ги очаква. Построяват колиби или някои копаят ровове, в които да спят, и разглобяват фургоните за покриви. Останалата част от фургона изгарят, за да се топлят, а конете убиват за храна. Условиата през зимата са непоносими. Предполага се, че около 1500 души са починали от измръзване. Нощем някои цигани